

Märk hur' vår skugga, märk **Movitz Mon** Frere!

Innom et mörker sig slutar,
Hur Guld och Purpur i Skåfveln, den där,
Byts til grus och **klutar**.
Vinkar **Charon** från sin brusande älf,
Och tre gånger sen Dödgräfvaren sjelf,
Mer du din drufva ej kryster.
Därföre **Movitz** kom hjelp mig och hvälf
Grafsten öfver vår Syster.

* * *

Ach längtansvärda och bortskymda skjul,
Under de susande grenar,
Där Tid och Döden en skönhet och ful
Til et stoft förenar!
Til dig aldrig Afund sökt någon stig,
Lyckan, eljest uti flykten så vig,
Aldrig kring Grifternas ilar.
Ovän där väpnad, hvad synes väl dig?
Bryter fromt sina pilar.

* * *

Lillklockan klämtar til Storklockans dön,
Löfvad står Cantorn i porten;
Och vid de skrålande Gåssarnas bön,
Helgar denna orten.
Vägen opp til **Templets** griftprydda stad
Trampas mellan Rosors gulnade blad,
Multnade Plankor och Bårar;
Til dess den långa och svartklädda rad,
Djupt sig bugar med tårar.

* * *

Så gick til hvila, från Slagsmål och Bal,
Grälmakar **Löfberg**, din maka;
Där, dit åt gräset långhalsig och smal,
Du än glör tillbaka.
Hon från **Danto bommen** skildes i dag,
Och med Hanne alla lustiga lag;
Hvem skall nu Flaskan befalla.
Torstig var hon och uttorstig är jag;
Vi ä torstiga alla.

Cornelis Vreeswijk

Från Öckerö loge hörs dragspel och bas
Och fullmånen lyser som var den av glas
Där dansar Fredrik Åkare kind emot kind
Med lilla fröken Cecilia Lind

Hon dansar och blundar så nära intill
Hon följer i dansen precis vart han vill
Han för och hon följer så lätt som en vind
Men säg, varför rodnar Cecilia Lind?

Säg, var det för det Fredrik Åkare sa?
"Du doftar så gott och du dansar så bra
Din midja är smal och barmen är trind
Vad du är vacker, Cecilia Lind"

Men dansen tog slut och vart skulle de gå?
De bodde så nära varandra ändå
Till slut kom de fram till Cecilias grind
"Nu vill jag bli kysst", sa Cecilia Lind

Vet hut, Fredrik Åkare, skäms gamla karln
Cecilia Lind är ju bara ett barn
Ren som en blomma, skygg som en hind
"Jag fyller snart sjutton", sa Cecilia Lind

Och stjärnorna vandra och timmarna fly
Och Fredrik är gammal men månen är ny
Ja, Fredrik är gammal men kärlek är blind
"Åh, kyss mig igen", sa Cecilia Lind